

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/136/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916203209
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5916203209.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., C. XXXX/XX, v spore o zaplatenie sumy 478,48 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C/92/2016-109 zo dňa 14.02.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania m e n í tak, že žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov prvoinštančného konania.

Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.
2. Okresný súd konal o zvyšku uplatneného nároku o zaplatenie úrokov vo výške 28 % ročne z jednotlivých špecifikovaných čiastok tak, ako ich žalobca vyčíslil v návrhu po tom, čo bol jeho skôr vydaný rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/291/2016-42 zo dňa 29.09.2016. Pôvodne vydaný rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C/92/2016-28 zo dňa 30.06.2016, ktorým uložil okrem iného žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 478,48 Eur, do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku, nadobudol právoplatnosť dňa 20.08.2016.

3. Právny vzťah, na základe ktorého si uplatňuje žalobca svoj nárok, je spotrebiteľským právnym vzťahom, keď zmluva bola uzavretá medzi žalobcom ako dodávateľom, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovanou ako spotrebiteľom, fyzickou osobou, ktorá zmluvu neuzatvorila v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Žalobca poukázal na výpis z účtu (č.l. 9 - 10 spisu), podľa ktorého ku dňu 31.12.2013 bol zostatok mínus 1.208,54 Eur. Dňa 08.01.2014 žalobca uskutočnil internú účtovnú transakciu (prevod), ktorou debetný zostatok na účte klienta previedol na vnútorný účet banky (bezhotovostný prevod, vyrovnanie zostatku za tv. účtu). Žalobcovi teda plnenie vo výške 478,48 Eur priznané výrokom rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C 92/2016 - 28 zo dňa 30.06.2016 bolo plnenie titulom nepovoleného prečerpania -

nepovolený debet, pokiaľ ide o príslušenstvo priznanej pohľadávky, a to 28 %-tný ročný úrok zo sumy 478,48 Eur z jednotlivých splátok istiny, ide o úrokovú sadzbu úveru, pričom právny nárok odôvodňuje žalobca z čl. III. bod 20 Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy, t. j. ku dňu 03.12.2009 a jeho výška vyplýva z vývesky úrokových sadzieb produktov účinných odo dňa omeškania, t. j. od 08.01.2014. Keďže bežný účet žalovanej dosiahol debetný (záporný) zostatok, takýto debetný zostatok podľa čl. III. bod 23 VOP má banka právo úročiť debetnými úrokmi uvedenými v Sadzobníku. Súd má za to, že výška úrokovej sadzby 28 %, ktorou úročí žalobca debetný zostatok, je takou podstatnou náležitosťou predmetnej zmluvy, že nestačí len odkaz na Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov, ale táto výška úrokovej sadzby musí byť písomne dojednaná medzi zmluvnými stranami. V opačnom prípade súd má za to, že žalobcovi nárok na úroky z úveru, pokiaľ tieto neboli dojednané v predmetnej zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, nevzniká. Pre dojednanie výšky úrokovej sadzby, ktorou sa úročí debetný zostatok sa vyžaduje písomná forma, keďže táto nebola splnená, súd v tejto časti žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Žalovanej, pokiaľ mala v tejto časti (pokiaľ súd zamietol nárok žalobcu na zaplatenie úroku 28 % ročne) úspech, súd žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal, keď žiadne preukázateľné trovy konania jej nevznikli, ani si tieto neuplatňovala. O trovách žalobcu v súvislosti s úspechom, pokiaľ ide o priznanie istiny 478,48 Eur (ktorá istina už bola právoplatne priznaná) bude rozhodnuté samostatným uznesením.

4. Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Nesúhlasí s argumentáciou súdu prvej inštancie a má za to, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazuje na znenie Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu prekročenia, t. j. ku dňu 30.06.2014 a to § 2 písm. f/, ako aj § 18 ods. 1. V danom prípade išlo o nárok žalobcu voči žalovanému z titulu prekročenia podľa § 2 písm. f/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Strany nemali dohodnuté povolené prečerpanie na účte. Žalobca umožnil žalovanému prekročenie. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje o výške úroku tak, ako uvádza súd. Naopak, podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické, pričom žalobca odkazuje na webové stránky Prima banky. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné. Keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu (dosiaľ nerozhodnutom) a zároveň mu priznal náhradu trov prvoinštančného konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

5. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku odvolacieho súdu.

7. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, hoci odvolací súd pristúpil z formálneho hľadiska k zmene rozsudku súdu prvej inštancie, čo do materiálneho obsahu a dosahu na účastníkov, má tento rozsudok potvrdzujúci charakter v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd tak napravil iba formálny nedostatok výroku súdu prvej inštancie, ktorý znel „Súd žalobu zamietla“, hoci správne mal znieť „Súd žalobu vo zvyšku zamietla“.

8. Pôvodne sa konanie viedlo o zaplatenie dlžnej istiny 478,48 Eur s príslušenstvom a to úrokom 28 % ročne zo špecifikovaných jednotlivých čiastok istiny odo dňa ich splatnosti do zaplatenia. Konanie sa však v časti o zaplatenie istiny vo výške 478,48 Eur právoplatne skončilo vydaním rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5C/92/2016-28 zo dňa 30.06.2016, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 478,48 eur do 3 dní od právoplatnosti a konanie pokračovalo už iba o zaplatenie úroku vo výške 28 % z jednotlivých špecifikovaných čiastok istiny. Okresný súd potom nemohol zamietnuť žalobu (pretože tá pozostávala aj z istiny 478,48 Eur, na ktorej zaplatenie bola právoplatne žalovaná

zaviazaná), ale mohol žalobu zamietnuť iba vo zvyšku, t.j. v zostávajúcej časti špecifikovaného úroku. Zmenou rozsudku vo veci samej potom odvolací súd len napravil túto formálnu chybu rozsudku súdu prvej inštancie. Čo do práv a povinností účastníkov má však tento rozsudok charakter potvrdzujúceho rozsudku.

9. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie považuje nárok žalobcu čo do zaplatenia úroku z omeškania vo výške 28 % ročne z jednotlivých špecifikovaných čiastok istiny od ich splatnosti do zaplatenia za nedôvodný.

10. Po tom, čo bol žalobca vyzvaný na odstránenie väd žaloby, kvalifikoval tento nárok ako úrok z úveru. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že pokiaľ by tento nárok skutočne predstavoval úrok z úveru, ako podstatná náležitosť zmluvy o úvere by musela byť jeho výška dohodnutá priamo v zmluve, nie vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktorých úlohou je len spresniť a rozvinúť niektoré ustanovenia zmluvy, prípadne upraviť určité technické náležitosti.

11. V súdnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu.

12. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav.

14. Úprava podstatnej náležitosti zmluvy, akou úrok z úveru nepochybne je, v obchodných podmienkach, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ, u spotrebiteľa vyvolala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, bez pochybností predstavuje teda neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú nemožno prihliadať.

15. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na znenie § 2 písm. f) a § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu prekročenia, t.j. ku 30.06.2014, s takouto obranou sa nemožno stotožniť. Obsah práv a povinností účastníkov určila zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.12.2009, obsahom ktorej zmluvy bola aj zmluva o zriadení účtu, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva a poskytovaní ďalších produktov a služieb v zmysle článku 2 uvedenej zmluvy. Nemožno vylúčiť, že práva a povinnosti zmluvných strán neupravené v zmluve sa riadia nepochybne aj zákonom o spotrebiteľských úveroch, avšak účinným v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 03.12.2009. Žalobca sa preto nemôže dovolávať Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu prekročenia, t.j. ku dňu 30.06.2014.

16. Pokiaľ však ide aj o danú právnu úpravu § 18 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu 30.06.2014, pre uvedený režim sa vyžaduje s odkazom na ust. § 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, aby veriteľ umožnil spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Túto podmienku žalobca v konaní ani netvrdil, ani nepreukázal.

17. Aj vzhľadom na uvedené je tu ďalší dôvod, pre ktorý odvolací súd nemohol odvolaniu vyhovieť. Žalobca nárok na úrok 28 % ročne z dlžnej sumy odvodzuje od článku 3 bod 23 Všeobecných obchodných podmienok určených ku dňu uzatvorenia zmluvy. Uvedená zmluvná podmienka bola rozsudkom Okresného súdu Košice 2 zo dňa 29. novembra 2013 č.k. 36C/117/2013-55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co/91/2014 zo dňa 24.03.2015 vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Tento rozsudok je pre žalobcu záväzný a bolo preto jeho povinnosťou jednak

zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že vyslovený právny záver okresného súdu o nedôvodnosti uplatneného nároku na špecifikovaný úrok istiny vo výške 28 % ročne je nedôvodný a v tejto časti bolo potrebné žalobu zamietnuť.

19. Pokiaľ ide o výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorým žalovanej náhradu trov konania nepriznal, tento výrok je založený na nesprávnom právnom posúdení, a preto ho odvolací súd zmenil v zmysle ust. § 388 CSP.

20. V zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. V zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd rozhodoval o trovách konania iba vo vzťahu k zamietnutej časti žaloby o zaplatenie úroku zo špecifikovanej sumy vo výške 28 % ročne. V tejto časti nepochybne bola žalovaná úspešnou účastníčkou.

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie však bolo rozhodnúť o trovách konania vo vzťahu k celej žalobe, teda aj vo vzťahu k časti istiny vo výške 478,48 Eur, na ktorej splnenie bola právoplatne zviazaná žalovaná už právoplatným rozsudkom. Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/291/2016-42 zo dňa 29. septembra 2016, došlo k zrušeniu rozsudku okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania. Preto bolo potrebné vyhodnotiť úspech alebo neúspech strán sporu vo vzťahu k celému predmetu konania (poznámka odvolacieho súdu - Pokiaľ okresný súd vyznačil právoplatnosť tretieho výroku na svojom rozsudku č.k. 5C/92/2016-28 zo dňa 30.06.2016 na č.l. 28 spisu, toto vyznačenie právoplatnosti je nesprávne, pretože rozsudok v tejto časti nenadobudol právoplatnosť a bol zrušený vyššie citovaným uznesením krajského súdu).

24. Hodnotením pomerov úspechu a neúspechu účastníkov vo vzťahu k celému predmetu konania, teda vo vzťahu k istine, ako aj ku špecifikovanému úroku, dospel súd k záveru, že každá zo strán sporu mala v konaní úspech len čiastočný, pričom žalobca mal úspech čo do zaplatenia istiny 478,48 Eur a neúspech čo do zaplatenia úroku vo výške 28 % p.a. z nezaplatennej istiny vo výške 1.095,12 Eur od 09.01.2014 do 10.02.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 1.059,16 Eur od 11.02.2014 do 10.03.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 1.019,86 Eur od 11.03.2014 do 09.04.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 982,90 Eur od 10.04.2014 do 12.05.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 944,18 Eur od 13.05.2014 do 13.06.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 906,76 Eur od 14.06.2014 do 10.07.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 863,54 Eur od 11.07.2014 do 20.08.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 828,66 Eur od 21.08.2014 do 11.09.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 780,43 Eur od 12.09.2014 do 08.10.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 672,16 Eur od 09.10.2014 do 08.12.2014 a z nezaplatennej istiny vo výške 640,57 Eur od 09.12.2014 do 09.01.2015 a z nezaplatennej istiny vo výške 595,23 Eur od 10.01.2015 do 10.02.2015 a z nezaplatennej istiny vo výške 547,65 Eur od 11.02.2015 do 25.03.2015 a z nezaplatennej istiny vo výške 533,73 Eur od 26.03.2015 do 13.04.2015 a z nezaplatennej istiny vo výške 478,48 Eur od 14.04.2015 do zaplatenia, čo v opačnom smere je zase úspech a neúspech žalovanej. Miera úspechu a neúspechu jednotlivých strán sporu je porovnateľná, a preto je dôvodné žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania do štádia rozhodnutia súdu prvej inštancie nepriznať.

25. Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, možno konštatovať plný úspech žalovanej vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1 CSP s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Preto odvolací súd priznal žalovanej voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)